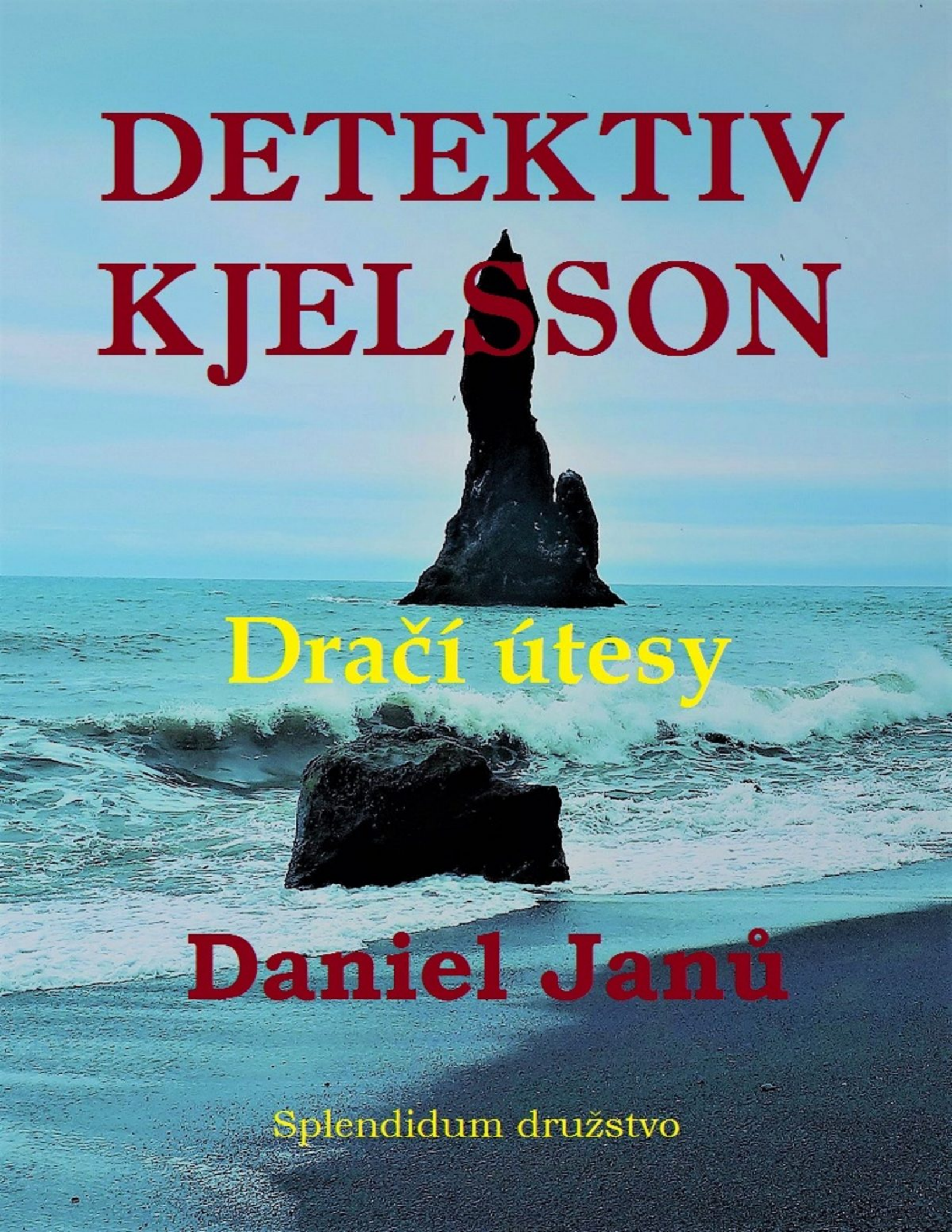

DETEKTIV KJELSSON

Dračí útesy

Daniel Janů

Splendidum družstvo

DETEKTIV KJELSSON

Dračí útesy

DANIEL JANŮ

Splendidum družstvo • Vražné, Hynčice

COPYRIGHT

© Daniel Janů

DETEKTIV KJELSSON

Dračí útesy

Cover © Michal Ptáček

Autor: Daniel Janů

Vydalo: Splendidum družstvo

První el. vydání

Vražné, Hynčice 2021

Česky

ISBN 978-80-7681-012-9 (EPUB)

ISBN 978-80-7681-013-6 (MOBI)

ISBN 978-80-7681-014-3 (PDF)

Obsah

1. Reykjavík, budova Islandské Metropolitní policie, 14. dubna 2020, 9:14
2. Kodaň, Oddělení pro mimořádné úkoly - Ekstraordinære Afdeling (EA), 14. dubna 2020, 10:02
3. Podzemní úkryt na neznámém místě
4. Keflavík, letiště, 15. dubna 2020, 10:21
5. Faerské ostrovy, letiště Vágar, 15. dubna 2020, 14:02
6. Podzemní úkryt na neznámém místě, ve stejnou dobu
7. Tórshavn, budova policie Faerských ostrovů, 15:44
8. Tórshavn, kancelář poručíka Karlssena, 16. dubna 2020, 08:15
9. Podzemní úkryt, ve stejnou dobu
10. Tórshavn, kancelář poručíka Karlssena, 9:25
11. Hvalvík, 12:34
12. Hósvík, 15:37
13. Podzemní úkryt, 17:54
14. Tórshavn, budova policie, 18:07
15. Tjørnuvík, Dračí útesy, 19:21
16. Tórshavn, budova policie Faerských ostrovů, 17. dubna 2020, 07:20
17. Tjørnuvík, Dračí útesy, 08:12
18. Tjørnuvík, 09:45
19. Ostrov Koltur, neurčitého času
20. Tórshavn, kancelář majora Fajnira, 11:08
21. Ostrov Koltur, 13:24
22. Hvalvík, byt Pála Bergensena, 13:50
23. Tórshavn, budova policie, 14:52
24. Hósvík, dům Kvenirových, 16:24
25. Tórshavn, budova policie, výslechová místnost, 16:55

26. Hósvík, stodola na pozemku Olofa Hudriksena, 17:34

27. Hvalvík, 18. dubna 2020, 12:20

28. Tórshavn, budova policie Faerských ostrovů, 13:40

29. Hósvík, pozemek Olofa Hudriksena, 17:55

30. Tórshavn, budova policie Faerských ostrovů, 19:40

Epilog

1. Reykjavík, budova Islandské Metropolitní policie, 14. dubna 2020, 9:14

Detektiv inspektor Svendur prochází chodbou a průběžně se zdraví s kolegy. Před kanceláří policejního komisaře na něho čeká Sígur Hakesson. Jeho kolega s oddělení vražd.

„Také si tě zavolal?“ ptá se Svendur.

„Jo,“ krátce odvětlí Hakesson.

„Možná budeme mít nový případ,“ podotkne natěšený Svendur.

„Uvidíme.“

Hakesson pokrčí rameny a vstupuje do místnosti, kde sedí sekretářka policejního komisaře Lorna Gudmundsdóttir.

„Už na vás netrpělivě čeká,“ ozval se příjemný ženský hlas sympatické brunetky.

Její slušivý kostýmek v modrobílé kombinaci byl více než okouzlující. Rozhodně byla jeho typ. Krásné oči, hezký úsměv a dlouhé tmavé vlasy sahající, až po lokty.

„Opravdu?“ šeptne a lehce se ušklíbne do strany.

Tak, jak to umí jenom on. Před půl rokem spolu měli krátký románek. V té době procházel těžkým obdobím. Jeho syn před dvěma roky zemřel na běžeckém soustředění na zástavu srdce. Manželka Orica se uzavřela do sebe a musela být umístěna na psychiatrické oddělení. Jejich manželství se po roce odcizení zcela rozpadlo. Během této nepříjemné životní zkušenosti stále pracoval na případu sériového vraha mladých žen. Doposud se ho nepodařilo chytit. Jenom v Rekjavíku se našlo dvanáct ženských těl. Stejný modus operandi. Stejný pachatel. Nepochybovali o tom.

Ω

Inspektor Svendur vchází do kanceláře vrchního policejního komisaře kapitána Oláfura Rasmussona. Jeho kolega Sígur Hakesson už si sedá ke stolu.

„Nechci vás nějak zdržovat, ale máme tady dvojnásobnou vraždu,“ pronese Rasmusson.

„To jste mohl zvednout telefon,“ řekne Svendur.

„Ano, to jsem mohl,“ přikývne vrchní komisař.

„Tak proč jsme tady?“

„Na těch dvou zastřelených bude pracovat Hakesson...“

„...a mohu vědět, proč?“ skočí mu Svendur do řeči.

„Hned to vysvětlím,“ odvětí Rasmusson.

„A mohu alespoň vědět, kde se to stalo?“

„Rosenstir.“

„Malá vesnice...“

„...volal mi policejní konstábl Haraldur, který má tu část pod palcem.“

„A řeknete mi, proč jste si nás zavolał oba?“ ptá se Svendur. Předpokládá, že mu Rasmusson své důvody sdělí. Jeho nadříczený přikývne a spustí.

„Včera jsem měl telefonát z Tórshavnu. Vrchní policejní ředitel Livant.“

„Tórshavn? Faerské ostrovy?“ zareaguje pohotově Svendur.

„Přesně tak,“ přikývne Rasmusson.

Do rukou bere světle modré desky s několika fotkami a podává je Hakessonovi.

„Podej mu to!“ pobídne jej.

Hakesson kývne a podává složku Svendurovi. Ten se hned zvědavá ptá: „Co to je?“

„Podívejte se!“

Svendur přikývne a otevírá světle modré desky. V mžiku reaguje.

„Zdá se, že Skuggi nepřestal,“ podívá se na kapitána Rasmussona.

„Podle těch fotek bych řekl, že to udělal Stín. Není to potvrzené, proto chci, abyste to prověřil,“ podotkne policejní komisař.

„Jestli jsem to dobře pochopil, chcete mě poslat na Faerské ostrovy.“

„Ano. Umíte, plynule dánsky,“ vysvětlí Rasmusson své důvody.

„Kdy odjíždím?“

„Zítřa“

„Dobře,“ pokyne Svendur hlavou.

„Než odejdete, zastavte se u slečny Gudmundsdóttir pro cestovní náležitosti.“

Svendur přikývne a ukazuje na světle modré desky. „Mohu si to nechat?“

„To nebudete potřebovat. V Tórshavnu dostanete všechny podklady k těm dvěma obětem, které se našly. Major Livant se o to už postaral.“

„Fajn.“

Světle modré desky dopadnou na stůl.

„Ještě něco,“ zastaví Rasmusson odcházejícího Svendura.

„Ano?“

„Budete na tom dělat s dvěma dánskými detektivy.“

„Je to náš případ!“

„Vzhledem k tomu, že další oběti byly nalezeny na Faerských ostrovech, budeme na tom spolupracovat s nima.“

„Rozumím.“

Svendur souhlasně pokyne hlavou a opouští kancelář policejního komisaře. Mizí ve dveřích, ale ještě zaslechne, jak Rasmusson naléhá na svého příbuzného Sígura Hakessona, aby co nejdříve odjel do Rosenstiru.

Ω

Lorna Gudmundóttir obdaří úsměvem přicházejícího detektiva Svendura v naději, že k ní zase jednou zavítá domů.

„Zítřejší odlétám na Faerské ostrovy,“ spustí Svendur.

„Ano, já vím.“

Lorna se usmívá. Podává mu cestovní doklady. Zpáteční letenku na Faerské ostrovy a kreditní kartu, ze které bude moci čerpat potřebné výdaje pro tamější pobyt.

„Přistaneš na ostrově Vágar. Ve městě Sørvágur a pak taxíkem pojedíš do hlavního města Tórshavn,“ pokračuje Lorna jako zkušená cestovní průvodkyně.

Svendur se podívá na letenky a poté na sekretářku svého nadřízeného.

„Mohl jsem si ji koupit na letišti.“

„Ráda jsem to udělala za tebe.“

„Air Iceland.“

„Ovšem.“

„Už jsi někdy na Faerských ostrovech byla?“

„Zkoušíš mě?“

„Ne. Prostě se ptám.“

„Ano, byla jsem tam.“

„Na kterém z těch ostrovů?“

„Vágar, Streymoy a Mykines.“

„Nikdy jsi o tom nemluvila.“

„Nikdy ses na to neptal,“ vrací mu stejnou mincí.

„Promiň,“ pokyne hlavou a letenky společně s kartou si strká do kapsy svého tmavě modrého saka.

„Večer by ses mohl u mě zastavit,“ nabízí Lorna.

„Chci mít čistou hlavu před odletem.“

„V tom ti mohu pomoci.“

„Obávám se, že pak budu na tebe myslet.“

„A to je špatně?“

Svendur pokrčí rameny.

„Ani nevím.“

„Myslela jsem, že to, co se mezi námi stalo, nebyl jen úlet.“

„Vždyť víš, že nebyl.“

„Opravdu?“

Lorna se k němu přiblížila na vzdálenost několika centimetrů. Nechybělo málo a dotknuli se rty. V tom se otevřely dveře policejního komisaře Rasmussona. Sígur Hakesson vycházel ven. Hleděl do země. Svendur ustoupil o krok zpátky.

Mohl nás vidět, pomyslel si vzápětí.

„Co tu ještě děláš?“ ptá se ho Hakesson.

„Cestovní náležitosti na zítřejší let,“ odvětí pohotově Svendur.

„Jasný,“ ušklíbne se na něho.

Ani v nejmenším ho nenapadne, že by mezi ním a Lornou mohlo něco být. Sám se o ni pokoušel, ale odmítla ho. Byla nedobytná jako pevnost. Proto nepředpokládal, že by se jí někdo z této budovy dostal do kalhotek.

„Jak se vede, Lorno?“

„Dobře, Sígure. Díky za optání,“ odvětí mu a přitom se dívá Svendurovi do očí.

„V šest u mě,“ odezírá jí ze rtů.

Následuje Hakessona na chodbu.

„Ani se nedivím, že vybral tebe,“ spustí jeho kolega Sígur.

„Rasmusson ví, že jsem na tom případu dělal od začátku.“

„Jasný, užij si let, Bjore,“ usměje se Hakesson.

Jejich cesty se rozdělí na konci chodby. Sígur Hakesson míří do jejich kanceláře, ale Bjor Svendur opouští budovu policie.

2. Kodaň, Oddělení pro mimořádné úkoly - Ekstraordinære Afdeling (EA), 14. dubna 2020, 10:02

„Vypadá to, že dneska bude hezky,“ pronese Kjelsson směrem ke své kolegyni seržantce Romstromové.

Saffi sedí za svým stolem. Přikývne. Chce k tomu něco říct. Je však přerušena povědomým zvukem.

„Kjelsson,“ ozve se do sluchátka telefonu.

„Admunsen,“ zazní na druhé straně.

„Plukovníku,“ vyhrkne Kjelsson do telefonu.

Rozhodně neskrývá nadšení, že ho slyší.

„Stavte se za mnou. Myslím, že máme zajímavý případ.“

„Dobře, za deset minut jsme u vás.“

„Díky.“

Telefon oněměl. Kjelsson jej vrátil na místo a podíval se na Saffi.

„Volal mi Admunsen, údajně má pro nás zajímavý případ.“

„Jo?“ přikývne Romstromová.

Zvedá se od stolu a společně s Kjelssonem opouštějí kancelář Oddělení pro mimořádné úkoly.

Kancelář velitele AFI

Plukovník Admunsen a dvojice policistů v nablýskaných uniformách na ně čeká uvnitř jeho prostorné kanceláře. Kjelsson se podívá na Romstromovou a pozvedne obočí.

„To je zřejmě vážné,“ pronese tiše.

Romstromová jen pokyne hlavou.

„Tohle je kapitán Kjelsson,“ okamžitě jej velitel AFI (*Afdeling for informatik* – Oddělení informatiky) představuje mužům v uniformách, které nejsou dánské. „A jeho kolegyně seržantka Romstromová.“

Oba pokynou hlavami.

„Kjelsson.“

Romstromová.“

„A tohle jsou kolegové z Faerských ostrovů.“

„Major Fajnir.“

„Poručík Karlssen.“

„Co se děje, plukovníku?“ ptá se zvědavě Kjelsson.

„Na ostrově Streymoy u vesnice Hósvik byla nalezena dvě těla,“ odvětví a nabídne Kjelssonovi a Romstromové místo u stolu.

„Na Faerských ostrovech nemají dost policistů?!“

„Nikdy jsme se nesečkali s takovým ohavným a zároveň tajemným zločinem.“

Aha!

„A co s tím má společného vaše oddělení, plukovníku?“

„Vůbec nic. S majorem Fajnirem se známe už dlouho, a když mi o těch vraždách řekl, doporučil jsem mu vaše oddělení. Jste v tomhle nejlepší!“

„Díky, že si to myslíte, ale nejsem si jistý, že moji nadřízení...“

„...už jsem mluvil s ministrem vnitra. Máte zelenou. Ještě dnes odpoledne odletíte na Faerské ostrovy.“

„Tak tomu říkám rychlost.“

Plukovník s úsměvem přikývne.

„Co mi o těch obětech můžete říct?“ ptá se Kjelsson směrem k majoru Fjanirovi.

„Jedná se o ženy,“ odvětí plynulou dánštinou. „Mohlo jim být mezi dvaceti a třiceti roky. Obě mají vyrytý znak runy na břicho a identifikace díky deformaci obličeje, která byla způsobená tupým předmětem, nebyla možná. Obě těla byla nalezena v průlivu Sundini. Ve vodě strávily přibližně dva dny, než je vytáhli.“

„Není vyloučeno, že se mohl pachatel zbavit těl na severu ostrova Streymoy například ve městě Haldarsvík a těla doplula do Hósvíku,“ dodává poručík Karlssen.

„Našli jste obě těla na jednom místě, nebo jste je objevili postupně?“

„První oběť jsme našli před deseti dny. Druhá oběť byla nalezena před týdnem,“ upřesňuje major Fajnir.

„Budu chtít mluvit s vaším patologem,“ řekne Kjelsson.

„To zařídíme.“

„Musím o těch obětech vědět všechno.“

„V pohodě.“

„Fajn. Odpoledne odletíme na Faerské ostrovy,“ souhlasně přikývne Kjelsson a pomalu se zvedá od stolu.

„A ještě něco,“ ozve se Fjanir.

„Poslouchám.“

„Budete spolupracovat s islandským inspektorem Bjorem Svendurem, protože modus operandi je velmi podobný sériovému vrahovi, který vraždí na Islandu.“

„Jedná se o stejného pachatele?“

„Svendur tvrdí, že ano.“

„Dobře, kdy ho uvidíme?“

„Přiletí zítra.“

„Tak jo. Na Faerských ostrovech jsem byl jenom jednou a to mi bylo asi deset, takže rozhodně to bude zajímavé,“ podotkne Kjelsson a odchází.

Seržantka se zvedne a následuje ho.

Major Fjanir se ohlédne k Admunsenovi.

„Nemusíš mít obavy. Je to skvělejší policajt. Jestli to někdo vyřeší, tak to bude on,“ zareaguje pohotově.

„To samé tvrdí Islandčané o Svendurovi.“

„Opravdu?“

Major Fjanir přikývne.

„Tak si myslím, že ho dostanou!“

Mezinárodní letiště Kastrup, Kodaň

Před třetí hodinou čtyřčlenná skupina vedená majorem Fajnirem přijíždí na letiště. Dvacet minut po odbavení s další stovkou pasažérů nastupují do letadla společnosti FaroeJet.

V 15:30 dopravní letadlo opouští ranvej kodaňského letiště a míří k Faerským ostrovům.

Cílová destinace: *Letiště Vágar*.

3. Podzemní úkryt na neznámém místě

V ponuré místnosti se nachází nahá žena. Sedí na těžké kovové židli. Muž, který stojí dva metry od ní, sleduje její utrpení. Jeho oběť má ruce spoutané plastovým páskem. Tělo je omotané ocelovým lankem, které se při prudkém pohybu zařezává do kůže. Ústa má přelepená červenou páskou. Není to však jediná červená, která se na jejím těle nachází. Neznámý násilník ukojil své zvrácené choutky, ale nezabil ji. Žena je naživu. Slzy jí tečou po tváři a v duchu žadoní o svůj život. Je zbitá a ponížena.

„Bylo to mnohem lepší než včera,“ pronese tiše.

Vzápětí se ušklíbne a odchází. Projde dveřmi. Zastavuje se. Otáčí se k ní.

„Věřím, že zítra to přivedeme k dokonalosti,“ podotkne a mizí za těžkými dveřmi podzemního úkrytu.

Jakou dokonalost má na mysli? Nestáčí, co mi dělá, pomyslí si žena.

Železné dveře se zavřou. Typický zvuk kov na kov. Oběť zůstává uvězněná ve zvukotěsné místnosti. Zámek zarachotí. Muž zamýká dveře a opouští podzemní kryt.

4. Keflavík, letiště, 15. dubna 2020, 10:21

Bjor Svendur se chystá opustit byt Lorny Gudmundsdóttir. Obléká si modré sako, které zakrývá prošívanou bundou stejné barvy.

„Doufám, že tam nebudeš moc dlouho,“ ozve se jemný ženský hlas přicházející z druhé místnosti.

Vzápětí se objeví Lorna spoře oděná. Svými pohyby Bjora láká v naději, že si to rozmyslí a ještě chvilku zůstane.

„Taxík už čeká,“ pronese Svendur.

Oh!

Její naděje umírá v okamžiku, kdy si nasadí čepici a natahuje se pro svůj kufr.

„Škoda!“ špitne Lorna.

„Nestačilo ti to v noci?“ ptá se jí s úsměvem na tváři.

„Mám ráda milování s tebou,“ odvětlí.

„To já také.“

„A proč se nepřestěhuješ ke mně?“

„Už zase na mě tlačíš?“

„Ráda se vedle tebe probouzím, co je na tom špatného?“

„Vůbec nic,“ odvětlí a přistupuje k ní.

Vášnivě jí políbí.

„Budeš mi chybět,“ špitne a pohladí ho po hladké tváři hned, jak se od sebe odtrhnou.

„Zavolám ti, až dorazím.“

„S tím počítám.“

Bjor Svendur s pohledem na Lornu opouští prostornou chodbu jejího bytu. Zvedne kufr do ruky, aby ho netáhl přes schody, a mizí v následujících dveřích panelového domu.

„Brzy se vrať!“ šeptne Lorna stojící u dveří.

Její milenec odchází. Už teď je jí smutno. Cítí se v jeho blízkosti bezpečně. Zatím si to nechce přiznat, ale miluje ho. Od první chvíle, kdy se začali scházet. Tajné schůzky jí ze začátku připadaly romantické, ale postupem času zjistila, že chce víc. Chce se vedle něj probouzet každý den.

Zvuk motoru z vozu stojícího před domem, oznamuje, že detektiv inspektor Svendur odjíždí na letiště v Keflavíku.